

ogsaa fra denne af gennem *Vena azygos* til den övre Huulaare og dens Grene, uden at flyde ind i Hjertets Forkammer. Saaledes — siger Forf. — forsynes da i normal Tilstand den lille Organisme med nærende Lympe, uden Bistand af et Tryk fra Hjertet, indtil dette er udviklet, og da gennem *Venæ coronariæ* afgiver et Overskud af sin Lympe til Hjertets höire Forkammer, og derved aabner Vejen for Lymphen i begge Huulaarer. Da — og først da — siger han — ægges samme Forkammer til Contraction og begynder et ordentligt Kredsløb gennem *Aorta* i omvendt Retning, saaledes som det er i Foetus. Perioden for *Embryets* Liv er altsaa — efter Forfs. Anskuelse — udlöbet, og Perioden for *Foetus's* Liv begynder i det Öieblik, hvori Hjertet (som et Centralorgan) tiltræder sin Function. For Rigtigheden af denne Theorie opstiller Forf. mange og mangehaande Beviser, især henede fra Monströsiteter. Man saae — siger han — aldrig et normalt dannet Foster, som kun havde een Navlepulsaare eller to Navlevener, eller hvis Navlestræng traadte ind i Bugen paa et urigtigt Sted; hvis Aarer — om de end vare normalt dannede — ikke forbandt sig: Pulsaarerne med *Arteriæ hypogastricæ* og Venerne med *Vena portæ* o. s. v.

Dog — Forf. er i disse sine Betragtninger alt for udförlig til at vi her skulde kunne föolge ham. Vi bemærke derfor kun, at han ivrer mod den Skik, at betragte samtlige locale Abnormiteter i hvert ensligt Monstrum som blot coexisterende, uden tilbörli- gen at ændse det til normal eller abnorm Udvikling sigtende Causalforhold, der maa have Sted imellem dem. Ved en kritisk Analyse af mangfoldige og forskjelligen formede Monströsiteter viser han Vigtigheden af denne sin Anskuelse.

Professor i Botaniken *J. F. Schouw*, har forelæst en Sammenligning mellem de 3 vigtigste europæiske Biergmasser, Alperne,

Pyrenæerne og Skandinaviens Bjerge, som Prøve paa en sammenlignende physisk Geographie. Uagtet denne Afhandling, noget omarbejdet, senere er udkommet som Program ved Universitetets Reformationssfest; vil dog en Oversigt over dens Indhold her ikke være overflødig.

Forfatteren gjorde i en Indledning opmærksom paa, hvor langt vore geographiske Lærebøger ere fra, at give et naturtroe Billede af Jordkloden. Da man i disse Lærebøger følger de politiske Inddelinger, saa bliver Meget, som i Naturen selv er forenet adspiltet, f. Ex. Alperne behandlet under mange Lande, og omvendt høist forskjellige Egne forenede f. Ex. Nova Semla og Crim, Sjel-land og Grönland. Der tages derhos altfor lidet Hensyn til Naturforholdene, medens de statistiske og politiske behandles med Ud-förlighed. De Haandböger, som bære Navn af physiske Geographier, indeholde kun de almindelige Hovedsætninger, men ingen Anvendelse af samme paa Jordklodens Dele efter en paa Naturforholdene grundet Inddeling. Det er en væsentlig Mangel i de geographiske Lærebøger at man ikke anvender den sammenlignende Methode, der i andre Naturvidenskabens Grene har været af saa gavnlig Indflydelse; og ligeledes at man ikke betragter Naturforholdene i deres indbyrdes Sammenhæng.

Hvad de 3 sammenlignede Biergmasser angaaer, saa gjorde Forf. især opmærksom paa følgende. Skandinaviens Biergssystem ligger paa en betydelig höiere Brede, men indbefatter tillige langt flere Bredegrader end Alperne og Pyrenæerne; det er meget meere underkastet Havets Indflydelse end disse, og i horizontal Udstrækning er det det störste, Pyrenæerne derimod det mindste; Alpernes og Pyrenæernes Retning nærmer sig mere til Æquators, Skandinaviens Biergsystems til Meridianernes Retning. I Henseende til Höiden over Havet, overgaae Alperne de andre to Systemer, og

af disse Pyrenæerne Skandinavien. De høieste Toppe ere i Alperne 14-15000 Fod, i Pyrenæerne 10-11000, i Skandinavien 7-8000. Middelhöiden i den høieste Deel af Alperne 10-12000, i Pyrenæerne 7-8000, i Skandinavien 4-5000. Endnu større bliver Forskjellen, naar Höiden betragtes i Forhold til Udstrækningen; thi Skandinavien, som er det laveste, er tillige det meest udstrakte, og Pyrenæernes relative Höide overgaaer Alpernes. I Alperne ere Passerne, forholdsviis til Middelhöiden og de høieste Toppe, lavere end i de to andre Biergmasser. I Skandinavien er der en meget stor Forskiel mellem de to Sider af Biergmassen; den östlige Side er jevnt lældende den vestlige brat; mindre Forskjel frembyde de tvende Sider af Alper og Pyrenæer: dog er i begge Sydsiden steilere. I Skandinavien er den överste Deel af Biergmassen meget flad; i Alperne er der heller ingen skarp Aas; snarere i Pyrenæerne. Alperne have mange og store Længdedale, som næsten savnes i de to andre Biergmasser. Betydelige Tværdale findes paa begge Sider af Alperne og Pyrenæerne; i Skandinavien kun paa Östsiden. I Skandinavien finder man store Flodsystemer paa Östsiden, kun smaae paa Vestsiden; undertiden staae fleere Flodsystemer i Forbindelse. Fra Alpernes Sydside udspringer kun een stor Flod, fra Nordsiden tre; Pyrenæerne have een stor Flod i Syd, fleere mindre i Nord. Ved Foden af Alperne, og ved den östlige Fod af Skandinaviens Biergmasse ligge mange store Söer; disse fattes i Pyrenæerne. Skandinavien har mange og store Fieldsöer; de ere kun smaae i de to andre Biergmasser. I det skandinaviske Biergsystem fattes aldeles Flöts-Biergene; Gneisen og Glimmerskiferen ere de herskende Biergartter; Kalken, som i de to andre spiller en saa vigtig Rolle, er her af liden Betydning. Skandinavien har ikke som de to andre varme Kilder. I dette Biergsystem har Östsiden Fastlandsklima, (nemlig en lav aarlig Middelvearme, stræng Vinter og varm Sommer); Vest-

siden derimod Kystklima (nemlig høi Middelvarme og mindre Forskiel mellem Sommer og Vinter); ved Alpernes sydvestlige Fod er den aarlige Middelvarme høi, Vinteren mild; i den lombardiske Slette derimod er Middelvarmen lavere, Vinteren forholdsviis streng, Sommeren heed; og dette er endnu meere Tilfældet ved Alpernes østlige Ende. Nordsiden har meer eller mindre Fastlandsklima, eftersom Stederne ligge længere mod Østen. Med Höiden aftager Forskiellen mellem Aarstiderne. Hvis man blot tager Hensyn til Udstrækningen, saa har Skandinavien den største Temperatursphære, Pyrenæerne den mindste; men tages tillige Hensyn til Höiden, saa er Temperatursphæren størst i Alperne, mindst i Skandinavien. Regnmængden tiltager, alt som man fra alle Sider nærmer sig Alperne; den er størst paa Sydsiden, mindst paa Østsiden. Skandinaviens Vestside har megen, Østsiden liden Regn. Sneelinien sænker sig i Skandinaviens Biergsystem mod Nord fra 5200' - 2200'; men desuden ogsaa ud mod Havet. I Alperne træffes den i den østlige Deel ved 8000', i den vestligere paa Nordsiden 8200', paa Sydsiden 8600'. I Pyrenæerne paa Nordsiden ved 7800' paa Sydsiden ved 8600'. Alperne have den største Sneemasse, de fleeste Iisbræer. Den saakaldte Fieldregion er meget liig i alle 5 Biergmasser. Træegrændsen sænker sig i Skandinavien mod Nord fra 3300 - 1500' og desuden ud mod Havet; den dannes af Birken. I Alperne hvor den dannes af Naaletræer er den ved 5600' paa Nordsiden, 6200' paa Sydsiden; i Pyrenæerne, hvor ligeledes Naaletræerne gaee høiest, ved 6500' paa Nordsiden, 6900' paa Sydsiden. I Skandinavien kan man antage følgende Regioner: Fieldregionen, Birkens, Naaletræernes; i Alperne og Pyrenæerne: Fieldregionen, Naaletræernes, Bögens, Kastaniens. Korngrændsen er i Skandinavien paa 60-61° 2000', ved 70° naer den Havet; paa Alpernes Nordside 3400', paa Sydsiden 4500', paa Pyrenæernes tvende Sider

4900' og 5200'. Viingrændsen paa Alpernes Sydside 2500'. De Forskielligheder som de 3 Biergmasser frembyde i Henseende til Dyrverdenen, ere af mindre Betydenhed, og de Forskjelligheder som findes i Beboernes Charakter, kunne ikke udledes af Naturforholdene.

Professor *Jacobson* har, i en Selskabet aflagt Beretning over et af Archiater v. *Schönberg* indsendt trykt Skrift over Maaden, hvorpaa Naturen forener overskaarne eller underbundne Pulsaarer, fremsat nogle Erfaringer, han selv har gjort over denne Gjenstand. Hidindtil havde man kun ved Pulsaarene gjort den Iagttagelse, at de ved Overskjæring eller Underbinding adskilte Dele, under visse, endnu ei bestemte Omstændigheder, atter forenes ved fine derfra udspringende Blodkar, der indbyrdes forene sig, saa at det standsede Blodløb derved tildeels gjenoprettes. Om noget lignende finder Sted ved Venerne, havde man endnu ikke undersøgt. Prof. *Jacobson* meddeelte nu, at han ved sine Forsøg over Blodløbet i det af ham opdagede Venesystem, havde fundet, at samme Foreningsmaade fandt Sted ved Blodaarerne (Venerne) som den man allerede kjendte ved Pulsaarerne (Arterierne). De nye, ved denne Leilighed dannede Blodkar troer Prof. *J.* deels at være udvidede, haarrøragtige Grene i det Blodkarret omgivende Cellevæv, deels nye Grene, der dannes ved den efter Beskadigelsen opkomne plastiske Inflammation. Disse Dannelser troer han deels betinget ved den større eller mindre Grad, hvori Blodkarret er blottet for det omgivende Cellevæv, deels ved Inflammationens Beskaffenhed.

Hr. Uhrmager *U. Jürgensen*, Ridder og Dannebrogsmænd, har meddeelt Selskabet Forsøg over Chronometeres Gang i fortyndet Luft. Han har derved fundet at Uroens Udsvingsbue er betydeligt større i den tyndere Luft; dog er den Forandring en lige Fortyndning frembringer, ikke lige i alle Chronometre. I en fortyndet Luft, der ikkun bar 4 Tommer Qviksölv, fandt han at Uroen i et af de prøvede Chronometre